

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Šeštoji PVM direktyva — Neapmokestinimas — 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis — Specialūs investiciniai fondai — Sąvoka — Investavimas į nekilnojamąjį turtą — Specialių investicinių fondų valdymas — Sąvoka — Faktinė nekilnojamojo turto eksploatacija“

Byloje C-595/13

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) 2013 m. lapkričio 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. lapkričio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Fiscale Eenheid X NV cs

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, einantis penktosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai D. Šváby, A. Rosas (pranešėjas), E. Juhász ir C. Vajda,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 4 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Fiscale Eenheid X NV cs*, atstovaujamos *advocaat* T. Scheer, patarėjų K. Bruins ir M. Morawski,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman, B. Koopman ir H. Stergiou,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg ir C. Hagerman,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos L. Christie, padedamo baristerio R. Hill,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir C. Soulay,

* Proceso kalba: nyderlandų.

susipažinęs su 2015 m. gegužės 20 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB (OL L 376, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 160) (toliau – Šeštoji direktyva), 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Staatssecretaris van Financiën* (finansų valstybės sekretorius) ir *Fiscale Eenheid X NV cs* (toliau – X) ginčą dėl pranešimo apie 1996 m. pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) perskaičiavimą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Teisės aktai, kuriais reglamentuojamas PVM

- 3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą PVM, be kita ko, yra apmokestinamas „paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygį paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.
- 4 Pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą „valstybės narės gali kaip atskirą apmokestinamąjį asmenį traktuoti šalies teritorijoje įsisteigusius asmenis, kurie, nors teisiškai ir savarankiški, vis dėlto yra glaudžiai susiję vienas su kitu finansiniais, ekonominiais ir organizaciniais ryšiais“.
- 5 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis suformuluotas taip:

„Valstybės narės, nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų ir taikydamos sąlygas, kurias jos nustato, siekdamos užtikrinti teisingą ir sąžiningą toliau nurodytų atleidimo nuo mokesčio atvejų taikymą, užkirsti kelią bet kokiam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui, atleidžia nuo mokesčio:

<...>

d) šiuos sandorius:

<...>

6. specialių investicinių fondų, kaip juos apibrėžia valstybės narės, valdymas.“

- 6 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis iš esmės suformuluotas taip, kaip 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1), kuri panaikino ir pakeitė Šeštąją direktyvą nuo 2007 m. sausio 1 d., 135 straipsnio 1 dalies g punktas.

Reglamentavimas investavimo priežiūros srityje

- 7 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (KIAVPS), derinimo (OL L 375, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 139) 1 ir 2 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„kadangi valstybių narių teisės aktai, susiję su kolektyvinio investavimo subjektams, įvairiose valstybėse labai skiriasi, ypač prievolių ir kontrolės, kuri taikoma tiems subjektams, atžvilgiu; kadangi tie skirtumai iškreipia konkurencijos sąlygas tarp tų subjektų ir neužtikrina atitinkamos apsaugos jų investicinių vienetų savininkams;

kadangi nacionaliniai teisės aktai, reglamentuojantys kolektyvinio investavimo subjektus, turėtų būti suderinti, siekiant Bendrijos lygiu suvienodinti konkurencijos sąlygas tarp tų subjektų ir kartu užtikrinti kuo veiksmingesnę ir vienodesnę jų investicinių vienetų apsaugą; kadangi toks suderinimas leis kolektyvinio investavimo subjektui, įsteigtam vienoje valstybėje narėje, lengviau prekiauti savo investiciniais vienetais kitose valstybėse narėse.“

- 8 KIAVPS direktyvos taikymo sritis taip apibrėžta jos 6 konstatuojamoje dalyje:

„kadangi valstybių narių teisės aktų suderinimas pirmiausia turėtų apsiriboti kolektyvinio investavimo subjektams, išskyrus uždarojo tipo, kurie skatina viešą prekybą savo investiciniais vienetais Bendrijoje ir kurių vienintelis tikslas yra investuoti į perleidžiamus vertybinius popierius <...>; kadangi kolektyvinio investavimo subjektų, kuriems netaikoma ši direktyva, reguliavimas sukelia daugybę problemų, kurias reikia spręsti taikant kitas nuostatas, todėl atitinkamai tokie subjektai suderinimo objektu taps vėliau; <...>“

- 9 2002 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/108/EB (OL L 41, p. 35; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 302) pakeistos redakcijos, kuri netaikoma pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, KIAVPS direktyvos 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Valstybės narės šią direktyvą taiko jų teritorijoje esantiems kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams (toliau vadinamiems KIAVPS).

2. Šioje direktyvoje ir vadovaujantis 2 straipsniu KIPVPS laikomi subjektai:

— kurių vienintelis tikslas yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius arba kitą likvidų finansinį turtą, minimą 19 straipsnio 1 dalyje, ir kurie veikia pasinaudodami rizikos paskirstymo principu,

ir

— kurių investiciniai vienetai savininkų pageidavimu yra tiesiogiai ar netiesiogiai atperkami ar išperkami už tų subjektų turtą. Veiksmai, kurių imasi KIPVPS, siekdamas užtikrinti, kad jo investicinių vienetų biržos vertė labai nesiskirtų nuo jo grynojo turto vertės, laikomi lygiaverčiais tokiam atpirkimui ar išpirkimui.“

- 10 Pagal KIAVPS direktyvos 5 straipsnio 2 dalies antros pastraipos redakcijos, iš dalies pakeistos 2002 m. sausio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/107 (OL L 41, p. 20, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 287), kuri pagrindinės bylos aplinkybėms netaikoma, „patikėjimo fondų (bendrųjų investicinių fondų) ir investicinių bendrovių valdymo veikla pagal šią direktyvą apima funkcijas, nurodytas II priede, kuris nėra išsamus“.

11 Šiame II priede tarp „Kolektyvinio investicijų portfelio valdymo funkcijų“ minimi šie punktai:

„– Portfelio valdymas

– Administravimas:

- a) teisinės ir fondų valdymo apskaitos paslaugos;
- b) klientų užklauso;
- c) vertinimas ir kainos nustatymas (įskaitant mokestines pajamas);
- d) stebėjimas, ar laikomasi reikalavimų;
- e) investicinių vienetų savininkų registro tvarkymas;
- f) pajamų paskirstymas;
- g) investicinių vienetų emisija ir išpirkimas;
- h) sutarčių sudarymas (įskaitant sertifikatų išsiuntimą);
- i) įrašų laikymas.

– Prekyba.“

12 Investavimo priežiūra buvo sustiprinta priėmus 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, p. 1), bet kuri nėra taikoma pagrindinės bylos aplinkybėms. Iš šios direktyvos 34 ir 58 konstatuojamųjų dalių matyti, kad ji taip pat taikoma nekilnojamojo turto investiciniams fondams.

Nyderlandų teisė

13 Pagal 1968 m. Apyvartos mokesčio įstatymo (*Wet op de omzetbelasting 1968*, toliau – PVM įstatymas) 7 straipsnio 4 dalies redakciją, taikomą pagrindinės bylos aplinkybėms, „fiziniai asmenys ir subjektai, kaip jie suprantami pagal Bendrąjį valstybės mokesčių įstatymą (*Algemene wet inzake rijksbelastingen*), kurie yra verslininkai, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, Nyderlandų rezidentai, juose įsisteigę ar turintys nuolatinį padalinį, o jų finansiniai, ekonominiai ir organizaciniai ryšiai yra tokie, kad jie sudaro vieną vienetą, vieno ar kelių iš jų prašymu ar be prašymo inspektoriaus sprendimu, kuri galima skūsti, laikomi vienu verslininku nuo pirmos mėnesio, einančios po mėnesio, kuri inspektorius priėmė šį sprendimą, dienos. Vieno apmokestinamojo asmens sudarymo, pakeitimo ir panaikinimo tvarka gali būti nustatyta ministro įsakymu.“.

14 PVM įstatymo 11 straipsnio 1 dalies i punkto 3 papunktyje iš esmės nustatyta, kad investicinių fondų ir investicinių bendrovių atliekamas pritraukto kapitalo, skirto kolektyviniam investavimui, valdymas neapmokestinamas PVM.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 X yra mokesčių subjektas, kaip tai suprantama pagal PVM įstatymo 7 straipsnio 4 dalį, t. y. apmokestinamasis asmuo, numatytas Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje.

- 16 *A Beheer NV* (toliau – A) yra šio mokesčių subjekto dalis.
- 17 1996 m. A sudarė sutartis dėl įvairių paslaugų teikimo su trimis Nyderlanduose įsteigtomis bendrovėmis. Šios bendrovės nėra X dalis. Jos buvo sudarytos iš kelių pensijų fondų. Po steigimo jos išleido kapitalo dalių ir kapitalo dalių sertifikatų, šie buvo perleisti tretiesiems asmenims. Jų veikla apėmė kapitalo dalių ir kapitalo dalių sertifikatų savininkų pritraukimą, nekilnojamojo turto pirkimą ir pardavimą ir jo eksploataciją. Jos neturėjo jokio personalo. Akcininkai iš šių bendrovių reikalauja veiklos rezultatų dividendų išmokėjimo forma.
- 18 Iš minėtų sutarčių matyti, kad A už atlygį šioms bendrovėms vykdė šią veiklą:
- visas užduotis, kurias A turi atlikti kaip įstatuose numatyta įgaliotojo administracijos vadovė;
 - visas užduotis, kurias įgaliotojas turi atlikti pagal teisės aktus, bendrovės sutartis, įstatus ir administracinius sprendimus;
 - valdė įgaliotojo turtą, kaip nurodyta sutarčių I priede;
 - rengė finansines ataskaitas, atliko automatizuotą duomenų apdorojimą ir vidaus auditą;
 - disponavo įgaliotojo turtu, įskaitant nekilnojamojo turto įgijimą ir pardavimą, ir
 - pritraukė kapitalo dalių ar kapitalo dalių sertifikatų savininkų.
- 19 I priede, nurodytame c punkte, nustatyta:
- „Valdymo paslaugų <...> teikimas apima:
- A. Nekilnojamojo turto valdymą:
- nekilnojamojo turto priežiūrą ir jo naudojimą ir šiuo tikslu kontaktų su nuomininkais palaikymą;
 - nekilnojamojo turto agentų samdymą įgaliotojo sąskaita, jei patalpos neužimtos; nuomininkų vertinimą;
 - atsilaisvinančių patalpų patikrinimą ir būklės nustatymą;
 - nuomos mokesčio surinkimą <...> ir skolų administravimą; subsidijų, skirtų nuomojamam būstui, administravimą;
 - sąmatų rengimą ir didesnių remonto darbų inicijavimą, taip pat techninį vertinimą ir darbų vykdymo priežiūrą <...>;
 - smulkių remonto darbų organizavimą ir jų kontrolę;
 - papildomo tiekimo ir papildomų paslaugų inicijavimą; jų kokybės tikrinimą ir sąskaitų faktūrų už juos išrašymą nuomininkams;
 - pirmesniuose punktuose nurodytų užduočių administravimą ir
 - kasdieninių teisinių užduočių vykdymą; nuomos mokesčio padidinimą ir nuomos sutarčių pratęsimą.

<...>“

- 20 Visas užduotis, nustatytas pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutartyse, A turi įvykdyti pati arba jas turi įvykdyti tretieji asmenys jos vardu ir jos atsakomybe. Už šias užduotis A gavo atlyginimą iš visų bendrovių, kurį sudaro 8 % atitinkamos bendrovės turtui priklausančio nekilnojamojo turto teoriškai gaunamo metinio nuomos mokesčio.
- 21 X nesumokėjo PVM nuo atlyginimo, gauto iš šių trijų nekilnojamojo turto bendrovių, nes manė, kad jos pačios arba trečiųjų asmenų paslaugos, suteiktos jos atsakomybe, neapmokestinamos pagal PVM įstatymo 11 straipsnio 1 dalies i punkto 3 papunktį.
- 22 Nacionalinio mokesčių administratoriaus inspektorius nusprendė, kad šis neapmokestinimas taikomas tik veiklai, nurodytai nagrinėjamų valdymo sutarčių e ir f punktuose, t. y. nekilnojamojo turto įsigijimui ir pardavimui, taip pat kapitalo dalių ir kapitalo dalių sertifikatų savininkų pritraukimui. Todėl jis pateikė X pranešimą apie mokesčio perskaičiavimą, susijusį su PVM už laikotarpį nuo 1996 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. imtinai.
- 23 Dėl šio pranešimo gavęs skundą nacionalinio mokesčių administratoriaus inspektorius sumažino perskaičiuotą sumą vis dar manydamas, kad daliai A suteiktų paslaugų neapmokestinimas netaikomas. Manydama, kad sumažinimas nepakankamas, X pateikė skundą dėl nacionalinio mokesčių administratoriaus inspektorius sprendimo *Rechtbank Breda* (Bredos teismas). Šis nusprendė, kad skundas pagrįstas, panaikino šį sprendimą ir pritaikė didesnę sumažinimą.
- 24 Nacionalinio mokesčių administratoriaus inspektorius pateikė apeliacinį skundą dėl *Rechtbank Breda* (Bredos teismas) sprendimo *Gerechtshof te 's Hertogenbosch* (Hertogenboso apeliacinis teismas), šis patvirtino pirmosios instancijos sprendimą.
- 25 Valstybės finansų sekretorius pateikė kasacinį skundą dėl *Gerechtshof te 's Hertogenbosch* (Hertogenboso apeliacinis teismas) sprendimo *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas). Savo išvadoje *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) generalinis advokatas pasiūlė šiam teismui kasacinį skundą pripažinti nepagrįstu.
- 26 *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) klausia, ar tokios investicinės bendrovės, kaip nagrinėjamos bendrovės, į kurias iš daugiau nei vieno investuotojo pritraukta kapitalo, skirta tam, kad būtų galima pirkti, turėti, valdyti ir parduoti nekilnojamąjį turtą, siekiant iš to gauti pelno, kuris bus išmokėtas dalininkams dividendų forma, taip pat jie gaus naudos padidėjus kapitalo dalių vertei, laikytinos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį. Todėl pirmiausia kyla klausimas, ar tai, kad investuojama į nekilnojamąjį turtą, neleidžia taikyti šios nuostatos.
- 27 Jei nagrinėjamos bendrovės būtų laikomos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) klausia, ar faktinė nekilnojamojo turto eksploatacija, apimanti viską, kas susiję su šio turto nuoma ir priežiūra, kurią šios bendrovės perleido atlikti tretiesiems asmenims, t. y. A, yra „valdymo“ veikla, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 28 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad bendrovė, kurią daugiau nei vienas investuotojas įsteigė vieninteliu tikslu – investuoti kapitalą į nekilnojamąjį turtą, gali būti laikoma specialiu investiciniu fondu pagal šią nuostatą?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad sąvoka „valdymas“ apima ir bendrovės trečiajam asmeniui perduotą jos nekilnojamojo turto faktinę eksploataciją?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo, susijusio su sąvoka „specialūs investiciniai fondai“

- 29 Kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateikdamas pirmąjį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad investicinės bendrovės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, į kurias pritraukta kelių investuotojų kapitalo, siekiant pirkti, turėti, valdyti ir parduoti nekilnojamąjį turtą, kad iš to būtų gaunama pelno, kuris bus išmokėtas visiems dalininkams dividendų forma, taip pat jie gaus naudos padidėjus kapitalo dalių vertei, laikytinos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą.
- 30 Pirmiausia primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje numatyti neapmokestinimo atvejai yra savarankiškos Sąjungos teisės sąvokos, kurių tikslas – išvengti prieštaravimų taikant PVM sistemą valstybėse narėse, nes valstybės narės negalėtų keisti jų turinio, tai neturėtų būti taikoma tuo atveju, kai Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas joms suteikia teisę apibrėžti kai kurias neapmokestinimo sąlygas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 38 ir 39 punktus; Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 19 ir 20 punktus; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 16 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 40 punktą).
- 31 Taigi Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčiu valstybėms narėms suteikiama teisė apibrėžti sąvoką „specialūs investiciniai fondai“ (žr. Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 16 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 40 punktą).
- 32 Ši valstybėms narėms suteikta teisė apibrėžti negali pažeisti Sąjungos teisės aktų leidėjo vartojamų neapmokestinimo sąvokų. Be kita ko, valstybė narė, paneigdama pačią sąvoką „specialūs investiciniai fondai“, negali iš specialių investicinių fondų atsirinkti tų, kuriems bus taikomas neapmokestinimas, ir tų, kuriems jis netaikomas. Šiomis nuostatomis suteikiama tik teisė vidaus teisėje apibrėžti fondus, kurie atitinka sąvoką „specialūs investiciniai fondai“ (šiuo klausimu žr. Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 41–43 punktus; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 17 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 41 punktą).
- 33 Valstybėms narėms suteikta teisė apibrėžti sąvoką „specialūs investiciniai fondai“ taip pat turi būti taikoma nepažeidžiant Šeštosios direktyvos tikslų ir mokesčių neutralumo principo, būdingo bendrai PVM sistemai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 22 ir 43 punktus; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 18 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 42 punktą).
- 34 Šiuo klausimu reikia pažymėti, viena vertus, kad sandorių, susijusių su specialiųjų investicinių fondų valdymu, neapmokestinimu pirmiausia siekiama investuotojams palengvinti investavimą į vertybinius popierius per investavimo subjektus, nepatiriant PVM išlaidų, ir taip užtikrinti bendros PVM sistemos

neutralumą pasirenkant tiesioginį investavimą į vertybinius popierius arba investavimą, kuriam tarpininkauja kolektyvinio investavimo subjektai (žr. Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 45 punktą; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 19 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 43 punktą).

- 35 Šeštosios direktyvos taikymo tikslais reikia nustatyti, ar bendrovės, turinčios tokias charakteristikas, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamų bendrovių, kurias įsteigė keli investuotojai vien siekdami investuoti savo kapitalą į nekilnojamąjį turtą, gali būti laikomos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal šios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį.
- 36 Primintina, kad fondai, kurie yra kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai, kaip tai suprantama pagal KIAVPS direktyvą, yra specialieji investiciniai fondai (šiuo klausimu žr., be kita ko, Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 32 punktą; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 23 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 46 punktą). Kaip matyti iš šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai yra subjektai, kurių vienintelis tikslas yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius, kurie veikia naudodamiesi rizikos paskirstymo principu ir kurių investiciniai vienetai savininkų pageidavimu yra tiesiogiai ar netiesiogiai atperkami ar išperkami už tų subjektų turtą.
- 37 Be to, specialiaisiais investiciniais fondais taip pat turi būti laikomi fondai, kurie nebūdami kolektyvinio investavimo subjektai, kaip tai suprantama pagal KIAVPS direktyvą, turi tokias pačias charakteristikas kaip šie ir vykdo tokius pačius sandorius ar bent jau turi panašias charakteristikas, kad galėtų su jais konkuruoti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 53–56 punktus; Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 48–51 punktus; Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 24 punktą ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 47 punktą).
- 38 Reikia konstatuoti, kad tokios bendrovės, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurias įsteigė keli investuotojai vieninteliu tikslu – investuoti savo pritrauktą kapitalą į nekilnojamąjį turtą, nelaikomos kolektyvinio investavimo subjektais, kaip tai suprantama pagal KIAVPS direktyvą. Iš tiesų, investavimui vien į nekilnojamąjį turtą netaikoma KIAVPS direktyva, nes pagal jos 1 straipsnio 1 ir 2 dalis ji taikoma tik investavimui į perleidžiamus vertybinius popierius.
- 39 Tam, kad galėtų būti laikomos specialiais investiciniais fondais, neapmokestinamais pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, tokios bendrovės, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, turi turėti tokias pačias charakteristikas kaip kolektyvinio investavimo subjektai, apibrėžti KIAVPS direktyvoje, ir vykdyti tokius pačius sandorius ar bent jau turėti tokių panašių požymių, kad galėtų su jais konkuruoti.
- 40 Šiuo klausimu pirmiausia svarbu priminti, kad, kaip nurodė generalinė advokatė išvados 22–29 punktuose, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje numatytas neapmokestinimas taikomas investavimo subjektams, kuriems taikoma speciali nacionalinio lygmens priežiūra.
- 41 Kaip keletą kartų yra pažymėjęs Teisingumo Teismas, aiškindamas specialių investicinių fondų valdymo neapmokestinimą pagal šią nuostatą, teisės aktai, kuriais reglamentuojamas PVM, suderinti anksčiau nei teisės aktai, konkrečiai kalbant – KIAVPS direktyva, susiję su investicinių fondų licencijavimu ir priežiūra (Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 55 punktą ir Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 32 punktą).

- 42 Kaip teigė generalinė advokatė išvados 21 punkte, iš pradžių valstybės narės specialiais investiciniais fondais laikė fondus, kurie buvo reglamentuojami nacionaliniu lygmeniu ir kuriems atitinkamai taikomos leidimų ir priežiūros taisyklės, t. y. valdžios institucijos išduota licencija ir kontrolė, pirmiausia siekiant apsaugoti investuotojus. Toks rėmimasis valstybių narių nacionaline teise, siekiant apibrėžti sąvoką „specialūs investiciniai fondai“, leido neapmokestinti pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį investicijų, kurioms taikoma speciali valstybės priežiūra.
- 43 Iš KIAVPS direktyvos 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių matyti: kadangi valstybių narių teisės aktai, susiję su kolektyvinio investavimo subjektais, įvairiose valstybėse skiriasi, ypač dėl prievolių ir kontrolės, kuri taikoma tiems subjektams, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė juos suderinti, kad Sąjungos lygiu būtų suvienodintos tų subjektų konkurencijos sąlygos, užtikrinta veiksmingesnė ir vienodesnė jų investicinių vienetų apsauga ir būtų lengviau kolektyvinio investavimo subjektams, įsteigtiems vienoje valstybėje narėje, prekiauti savo investiciniais vienetais kitose valstybėse narėse.
- 44 KIAVPS direktyva nustatė bendrąsias minimalias valstybėse narėse įsteigtų KIPVPS licencijavimo, struktūros, veiklos ir informacijos, kurią jie turi skelbti, taisykles.
- 45 KIAVPS direktyva Sąjungos lygmeniu atlikus pirmuosius investicinių fondų priežiūros reglamentavimo veiksmus buvo apribota valstybių narių diskrecija apibrėžti specialius investicinius fondus, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį.
- 46 Teisės aktų, kuriais reglamentuojama investavimo priežiūra, derinimas Sąjungos lygmeniu sutapo su valstybių narių įgaliojimais apibrėžti. Taigi, sąvoka „specialūs investiciniai fondai“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, apibrėžiama ir Sąjungos teisės, ir nacionalinės teisės.
- 47 Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad pagal šią nuostatą neapmokestinamais specialiais investiciniais fondais turi būti laikomi, viena vertus, investavimai, kuriems taikoma KIAVPS direktyva, todėl jiems taikoma speciali valstybės priežiūra, ir, kita vertus, specialiais investiciniais fondais taip pat turi būti laikomi fondai, kurie, nebūdami kolektyvinio investavimo subjektai, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, turi tokias pačias charakteristikas kaip šie ir vykdo tokius pačius sandorius ar bent jau turi panašias charakteristikas, kad galėtų su jais konkuruoti (Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 23 ir 24 punktai ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 46 ir 47 punktai).
- 48 Kaip teigia generalinė advokatė išvados 27 punkte, tik investavimui, kuriam taikoma speciali valstybės priežiūra, gali būti taikomos tokios pačios konkurencinės sąlygos ir jis gali būti susijęs su tais pačiais investuotojais. Šie kitų rūšių investiciniai fondai gali būti neapmokestinami, kaip numatyta Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje, jei valstybės narės taip pat numato jų specialią valstybės priežiūrą.
- 49 Iš to matyti, kad, kiek tai susiję su pagrindine byla, investavimas vien į nekilnojamąjį turtą, kuriam netaikomos 1996 m. taikytinos Sąjungos teisėje numatytos priežiūros taisyklės, t. y. KIAVPS direktyva, gali būti specialus investicinis fondas, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, tik jei pagal nacionalinę teisę numatyta tokių fondų speciali valstybės priežiūra.
- 50 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo pateikta informacija neleidžia nustatyti, ar taip yra pagrindinėje byloje, tai turi įvertinti šis teismas.

- 51 Tuo atveju, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nuspręstų, kad trims bendrovėms, kurioms A teikė įvairias paslaugas, buvo taikoma speciali valstybės priežiūra, reikia dar išnagrinėti, ar šios bendrovės dar turi kitų charakteristikų, reikalingų, kad būtų laikomos specialiais investiciniais fondais, neapmokestinamais atsižvelgiant į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje siekiamą tikslą ir mokesčių neutralumo principą.
- 52 Šiuo klausimu X ir Europos Komisija mano, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamų bendrovių charakteristikos atitinka specialaus investicinio fondo ypatybes, išplaukiančias iš Teisingumo Teismo praktikos. Investicinis fondas yra panašus į kolektyvinio investavimo subjektus, apibrėžtus KIAVPS direktyvoje, kai asmenys nusiperka šio fondo investicinių vienetų; grąža iš tokio jų investavimo priklauso nuo fondo valdytojo atliktų investicijų per laikotarpį, per kurį jie turi šiuos investicinius vienetus, rezultato, o dalyviai turi teisę į pilną ar patiria su fondų valdymu susijusią riziką (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 27 punktą). Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad įmonės pensijų kasos gali būti laikomos specialiais investiciniais fondais, jei jas finansuoja išmokėtų pensijų gavėjai, pritrauktos sumos investuojamos pagal rizikos paskirstymo principą, o investicijų riziką patiria dalyviai (Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 59 punktą).
- 53 Taip, atrodo, yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų bendrovių atveju, atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo informaciją ir Teisingumo Teismui pateiktą bylos medžiagą.
- 54 Šios bendrovės pritraukia kapitalą iš įvairių pensijų fondų, o jų tikslas – pirkti, turėti, valdyti ir parduoti nekilnojamąjį turtą, kad iš to būtų gaunamas kiek įmanoma didesnis pelnas. Šios bendrovės išleido kapitalo dalių sertifikatus, kurie dalininkams suteikia teisę į proporcingą jų pelno dalį dividendų forma. Asmenys, kurie turi šiuos kapitalo dalių sertifikatus, taip pat turi teisę į atitinkamos bendrovės pilną padidėjus jos kapitalo dalių vertei. Investavimo riziką patiria dalininkai. Investuotojai, kurie savo turtą investavo į vienos iš šių bendrovių kapitalą, patiria riziką, susijusią su į ją pritraukto turto valdymu. Šių investuotojų pelnas dividendų forma priklauso nuo atitinkamos bendrovės turto grąžos. Pagrindinėje byloje nagrinėjamų bendrovių kapitalas yra atviras įvairiems investuotojams, kurie turi galimybę perleisti savo kapitalo dalių sertifikatus tretiesiems asmenims, jei to pageidauja. Be to, nauji investuotojai gali registruotis ir įnešti naujo kapitalo į atitinkamą bendrovę.
- 55 Primintina, kad argumentui dėl nekilnojamojo turto fondo rizikos paskirstymo nebuvimo, kurį pateikė Švedijos vyriausybė, negalima pritarti.
- 56 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su pagrindinėje byloje nagrinėjamomis bendrovėmis, iš informacijos, pateiktos per teismo posėdį, ir iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pritrauktas kapitalas yra investuojamas pagal rizikos paskirstymo principą. Lėšos investuojamos į skirtingų kategorijų – tiek gyvenamosios, tiek komercinės paskirties – nekilnojamąjį turtą, taip pat ir skirtinguose geografiniuose regionuose.
- 57 Kaip pažymi Komisija, faktas, kad šiuo atveju kalbama apie investicijas į nekilnojamąjį turtą, nėra reikšmingas trijų pagrindinėje byloje nagrinėjamų bendrovių veiklos pobūdžiui, t. y. kolektyviniam fondų valdymui. Iš tiesų, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje bendrai numatyti „specialūs investiciniai fondai“, nenurodant jokios konkrečios investavimo formos ir neišskiriant pagal turtą, į kurį investuotos lėšos. Niekur nenurodyta, kad šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas taikomas tik investicijoms į vertybinius popierius, o kitoms investavimo formoms šis neapmokestinimas netaikomas. Iš tiesų, nei Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunkčio kontekstas, nei jo formuluotė, nei šios nuostatos tikslas nerodo, kad Sąjungos teisės aktu leidžias ketino taikyti šią nuostatą tik kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektams.

- 58 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo tikslas, kaip jį suformulavo Teisingumo Teismas, gali būti pasiektas, jei tai susiję su nekilnojamuoju turtu; be kita ko, jis pažymėjo, kad Teisingumo Teismo praktika, susijusi su šiuo neapmokestinimu, yra susijusi tik su investavimu į perleidžiamus vertybinius popierius.
- 59 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, kaip nurodo X, faktas, jog egzistuojanti Teisingumo Teismo praktika yra susijusi su situacijomis, kada kolektyvinis kapitalas buvo investuotas į vertybinius popierius, paaiškinamas remiantis iki šiol jame nagrinėtų bylų dalyku, nes jo nebuvo prašyta analizuoti faktų, susijusių su investicijomis į kitą turtą.
- 60 Kaip rodo KIAVPS direktyvos 6 konstatuojamoji dalis ir 24 straipsnis ir kaip matyti iš jos 19 straipsnio 1 dalies e punkto, iš dalies pakeisto Direktyva 2001/108, netaikoma pagrindinės bylos aplinkybių atsiradimo metu, teisės aktuose, kuriais reglamentuojama kontrolė, apibrėžiami ne tik kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai, bet ir kiti kolektyvinio investavimo subjektai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ir The Association of Investment Trust Companies*, C-363/05, EU:C:2007:391, 32 ir 34 punktus). Investavimas į vertybinius popierius yra tik tam tikra reguliuojamo investavimo forma.
- 61 Faktas, kad Direktyva 2011/61, kuri Sąjungos lygmeniu yra dar vienas žingsnis siekiant suderinti specialią valstybės vykdomą investavimo kontrolę, taikoma ir nekilnojamojo turto fondams, kaip, be kita ko, nurodyta šios direktyvos 34 konstatuojamojoje dalyje, sustiprina tokį aiškinimą.
- 62 Šiomis aplinkybėmis nekilnojamojo turto bendrovėms, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, netaikant Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktyje nustatyto neapmokestinimo dėl to, kad turto valdymas susijęs su nekilnojamuoju turtu, prieštarautų mokesčių neutralumo principui.
- 63 Iš tiesų, kadangi investavimui, nepriklausomai nuo to, ar jį sudaro vertybiniai popieriai, ar nekilnojamasis turtas, taikoma vienoda speciali valstybės kontrolė, tarp šių investavimo formų egzistuoja tiesioginė konkurencija. Juk investuotojui abiem atvejais galiausiai svarbu tik investicijų grąža. Vis dėlto pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką mokesčių neutralumo principas neleidžia panašių ir todėl tarpusavyje konkuruojančių paslaugų vertinti skirtingai dėl PVM (žr. Sprendimo *Wheels Common Investment Fund Trustees ir kt.*, C-424/11, EU:C:2013:144, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 64 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad investicinės bendrovės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, į kurias pritraukta kelių investuotojų, kurie patiria riziką, susijusių su į šias bendroves pritraukto turto valdymu, kapitalo siekiant pirkti, turėti, valdyti ir parduoti nekilnojamąjį turtą, kad iš to būtų gaunama pelno, kuris bus išmokėtas visiems dalininkams dividendų forma, taip pat jie gaus naudos padidėjus jų turimų kapitalo dalių vertei, gali būti laikomos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė šioms bendrovėms taiko specialią valstybės priežiūrą.

Dėl antrojo klausimo, susijusio su sąvoka „valdymas“

- 65 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje esanti sąvoka „valdymas“ apima ir specialaus investicinio fondo trečiajam asmeniui perduotą jo nekilnojamojo turto faktinę eksploataciją.

- 66 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų matyti, pirma, kad „trečiuoju asmeniu“ turi būti laikoma A, kuri prisiėmė visas pagrindinėje byloje nagrinėjamų trijų bendrovių valdymo užduotis, įskaitant administravimą, ir, antra, kad faktinė nekilnojamojo turto eksploatacija apima visų pirma jo nuomą, egzistuojančios nuomos valdymą, smulkių remonto darbų perdavimą kitiems tretiesiems asmenims ir jų kontrolę.
- 67 Taigi, reikia nuspręsti, ar valdymas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, yra susijęs tik su atitinkamo nekilnojamojo turto pirkimu ir pardavimu, ar taip pat ir su jo faktine eksploatacija.
- 68 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką sąvokos, vartojamos neapmokestinimo atvejams, numatytiems Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje, apibrėžti, aiškinamos siaurai. Vis dėlto šios sąvokos turi būti aiškinamos atsižvelgiant į šiais neapmokestinimo atvejais siekiamą tikslą ir laikantis mokesčių neutralumo principo, būdingo bendrajai PVM sistemai, reikalavimų. Taigi ši siauro aiškinimo taisyklė nereiškia, jog sąvokos, vartojamos minėtame 13 straipsnyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibrėžti, turi būti aiškinamos taip, kad neapmokestinimas netektų savo veiksmingumo (žr., be kita ko, Sprendimo *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 22 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką, ir Sprendimo *Mapfre asistencia ir Mapfre warranty*, C-584/13, EU:C:2015:488, 26 punktą).
- 69 Taigi, kaip jau Teisingumo Teismas nusprendė, specialių investicinių fondų „valdymo“ sąvoka, numatyta Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktyje, yra savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kurios turinio valstybės narės negali keisti (Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 43 punktas).
- 70 Šios sąvokos Sąjungos teisės aktų leidėjas neišaiškino.
- 71 Teisingumo Teismas patikslino, kad specialių investicinių fondų neapmokestinami sandoriai yra tie, kurie būdingi kolektyvinio investavimo subjektų veiklai (Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 63 punktas; Sprendimo *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 31 punktas ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 65 punktas). Būtent trečiųjų valdytojų teikiamų valdymo paslaugų klausimu jis nusprendė, kad šie sandoriai turi sudaryti bendrai vertinamą atskirą visumą ir turi būti būdinga ir esminė specialių investicinių fondų valdymo dalis (Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 65 punktas).
- 72 Neskaitant investicinio portfelio valdymo paslaugų, būdingomis ir esminėmis kolektyvinio investavimo subjektų funkcijomis laikomas pačių kolektyvinio investavimo subjektų administravimas, kaip nurodyta Direktyvos 85/611, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/107, II priedo skiltyje „Administravimas“ (Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 66 punktas).
- 73 Teisingumo Teismas nusprendė, jog ne tik investicijų valdymas, apimantis turto pasirinkimą ir perleidimą, kuris yra šio valdymo dalykas, bet ir administravimo bei apskaitos paslaugos, kaip antai fondo pajamų ir investicinių vienetų ar akcijų kainų apskaičiavimas, turto vertinimas, apskaita, pajamų paskirstymo deklaracijos parengimas, informacijos ir dokumentų, kurių reikia periodinėms ataskaitoms ir mokesčių, statistinėms ir PVM deklaracijoms, teikimas, taip pat pajamų prognozių rengimas, patenka į specialių investicinių fondų „valdymo“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį (žr. Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 26, 63 ir 64 punktus ir Sprendimo *ATP PensionService*, C-464/12, EU:C:2014:139, 68 punktą).
- 74 Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad kolektyvinio investavimo subjektų depozitoriumo funkcijoms ir paprasčiausioms materialioms ar techninėms paslaugoms, pavyzdžiui, informacinės sistemos įdiegimui, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis netaikomas (Sprendimo *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 65 ir 71 punktai).

- 75 Pastabas pateikusios vyriausybės laikosi nuomonės, kad, jei pagrindinėje byloje nagrinėjamos nekilnojamojo turto bendrovės turi būti laikomos specialiais investiciniais fondais, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktį, sąvoka „valdymas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, apima investavimo valdymą, visų pirma sprendimus ir konsultacijas dėl vertybinių popierių, kurie sudaro šį investavimą, pirkimo ir pardavimo, ir paslaugas, apibrėžtas KIAVPS direktyvos II priedo skiltyje „Administravimas“. Tik paprasčiausių materialių ar techninių paslaugų, pavyzdžiui, informacinės sistemos įdiegimo ar atitinkamos bendrovės nekilnojamojo turto faktinės eksploatacijos, ši sąvoka neapima.
- 76 X ir Komisija teigia, kad veiklą, kurią A vykdo trijų sutarčių šalių naudai, aprašytą šio sprendimo 19 punkte, apima sąvoka „specialių investicinių fondų „valdymas“. Visa šia veikla siekiama optimizuoti nekilnojamojo turto, kuris sudaro trijų bendrovių, sudariusių sutartis su A, kapitalą, valdymą, todėl ir padidinti investuotojų į specialius investicinius fondus kapitalo dalių vertę.
- 77 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad būdinga specialių investicinių fondų veikla yra pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *GfBk*, C-275/11, EU:C:2013:141, 22 ir 24 punktus). Tiek, kiek tokių fondų turtą sudaro nekilnojamasis turtas, jų būdinga veikla apima, viena vertus, veiklą, susijusią su pasirinkimu pirkti ar parduoti nekilnojamąjį turtą, ir, kita vertus, administracines ir apskaitos užduotis, minėtas šio sprendimo 73 punkte.
- 78 Nekilnojamojo turto faktinė eksploatacija nėra būdinga specialaus investicinio fondo eksploatacijai, nes ji yra platesnė nei įvairios veiklos rūšys, susijusios su pritraukto kolektyvinio kapitalo investavimu. Kadangi faktinės nekilnojamojo turto eksploatacijos tikslas yra išsaugoti ir padidinti investuotą kapitalą, jos tikslas būdingas ne specialių investicinių fondų veiklai, o visų rūšių investavimui.
- 79 Atsižvelgiant į visus minėtus svarstymus, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje esanti sąvoka „valdymas“ neapima specialaus investicinio fondo nekilnojamojo turto faktinės eksploatacijos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 80 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB, 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad investicinės bendrovės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, į kurias pritraukta kelių investuotojų, kurie patiria riziką, susijusią su šių bendrovių pritraukto turto valdymu, kapitalo, reikalingo siekiant pirkti, turėti, valdyti ir parduoti nekilnojamąjį turtą, kad iš to būtų gaunama pelno, kuris bus išmokėtas visiems dalininkams dividendų forma, taip pat jie gaus naudos padidėjus jų turimų kapitalo dalių vertei, gali būti laikomos „specialiais investiciniais fondais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė šioms bendrovėms taiko specialią valstybės priežiūrą.
2. Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje esanti sąvoka „valdymas“ neapima specialaus investicinio fondo nekilnojamojo turto faktinės eksploatacijos.

Parašai.